

Hayat Böyle Bir Şey

– HacıAli Bayram · 11 Nisan 2009

Hayat böyle birşey...

İyi ki sürekli .

Ölününce ölünmüyor.

Bir başka boyutta devam ediyor, biliyor, inanıyoruz.

Rahmetli hocam, hocasının el yazması kitabını dikte etmem için vermişti. Aylardır yazıyor yazıyordum Osmanlıca ve Arapça karışık olan kitabı kendi kendime öğrendiğim. Osmanlıca ve eski Türkçe ile yazdığımdan çok yavaş ilerliyordum. Öğrendiğim her bilgi beynimde devrimlere neden oluyordu. Kul ile yaratıcı arasındaki bütünlüğün bu denli iç içe geçmişliği hayretimi artırıyor, halkın islamla ilgili bilgisinin ne kadar yüzeysel olduğunu hayretle fark ediyordum. Bir yandan bilgilenmenin mutluluğunu yaşıyor diğer yandan insanlığın hakk bilgisinin yetersizliğine üzülüyordum.

Öte yandan kitabın yazarına hayranlığım hat safhaya ulaşıyordu. Sevgim sınırsız olmuştu ve nasıl bir insan olduğunu merak ediyordum. Adını kimse bilmiyordu Şöhretli değildi. Hocam ve diğer üç talebesinden başka kimse onun büyüklüğü hakkında bilgi sahibi değildi.

Hocam rahmetli o mübarek için beklenen düzenleyici olduğunu zannettiğini söylerdi. Muhakkak olan birşey varsa, o tarih boyunca gelmiş geçmiş en seçkin kullardan biriydi. Yazdıkları ve yaptıkları bunun ispatıydı Her geçen gün sevgimin taşınamaz, merakımın dayanılmaz olduğunu hissettiğim bir zamanda, rüyama girdi Kendisi hakkında beslediğim duygu ve düşüncelerimin doğru ve haklı olduğunu, gelecek hakkındaki beklentilerimin aynen gerçekleşeceğini söylüyordu.

Bağdaş kurup oturmuştu. Sol yanında nurdan bir ayna vardı. Bir metre çapında daire şeklindeki aynanın içi bilip bilmediğim matematik denklem ve hesaplarını içeriyordu.

-Haklısın evladım, dedi.

-Bütün hesaplar o günler için yapılmıştır.

Uyandım.

İçim mutluluktan uçacak gibi sevinç doluydu.

Mübareğin yüzü beynime kazınmıştı. Bin yıldır ona bakarmışım da, o yüzden unutmam mümkün değilmiş sanki

Bundan tam otuz üç yıl önce gördüğüm o yüz halen yeni baktığım bir sima gibi gözümün önündedir. Hocamdan doksan kilometre uzaktayım. Telefon denilen nimet o zamanlar bir hayal.

Gördüğüm kişi gerçekten kitabın yazarımıdır? Ben bire bir gerçek bir rüya mı gördüm, yoksa yoruma muhtaç mı? Meraktan çatlama için hemen yola çıktım Kamyondan başka aracın geçmediği köy yollarına düştüm

Allahım; beni dostuna ulaştır. Senin her şeye gücün yeter deyip, tevekkülle çıktığım yolda oto stop yapacak bir kamyon çok geçmeden belirdi.

Şoför,

-yarın çıkacağım yola bugünden gidiyorum Hocam; insan kendini bile bilmiyor, nedenini bilemiyorum
İçimden bir ses kalk; yolcu yolunda gerek dedi Irak Irak yollara tevekkülle direksiyon kırdım,gidiyorum,
dedi.Bana da ikram ederek bir sigara yaktı,derin derin içine çekti,başını iki yanına salladı.İçine çektiği
kadar şiddette üfledi ve yoluna devam etti.Benim yüzümden dedim içimden,Allah benim için adamı
erken yollara düşürdüEğer düşüncen doğruysa,ben yola niyet ettim diye bu kulunu bana ram
ettiysen,çok teşekkür ederim rabbim. Onu sevindir,kazalardan,zararlardan koru. amin.
Mucizevî yolculuğun sonunda hocama ulaştım,durumu anlattım.Gülümsedi ve aynen görmüşsün dedi. O
gördüğün yüzü,ahir ömründeki yüz. Hacı Emin ağanda fotoğrafı var,git ondan iste. Büyüt,çerçevele.Seni
sevmiş,dedi Oğlundan alıp baktığım fotoğraftaki yüz, gördüğüm, aradığım yüzdü.Hem de ömrüm
boyunca tanıdığım biri gibi sıcak,sevimli,dost bir yüz.Demek bu kadar net hakiki rüya görülebilirmiş
Ben bin dokuz yüz yetmiş dördte bu rüyayı görmüştüm Fotoğraf bin dokuz yüz ellilerde çekilmişti
O mübarek bin dokuz yüz elli altıda hakka yürümüştü Ölenlerin ölmediğine bundan daha bariz nasıl bir
kanıt olabilir O kişiyi aynı sima ile görmüş olmam, başka türlü nasıl izah edilebilir. Bilemiyorum...
Üstelik o günlerde hayal edip gerçekleşmesini beklediğim ve kendisinin; evet hesaplar ona göre yapıldı
Beklentilerin gerçek olacak dediği her şey çoktan gerçek olduysa.
Adım kadar emin olmam gerekmez mi?
Ne dersiniz dostlar?